

Излиза три пъти седмично
в понеделник, среда
и петък.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 100 лв., 1/2 год.
60 лв., 3-месечно 35 лв.

Абонамента започва на
всёко 1-во число от ме-
сеца. — Винаги предплатно.

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.

Редактор — издател: П. Д. Драгулев.

Цените за обявите са:
за кв. сантиметр 25
ст. за годишна, печатна,
покривна 50 ст. за едно
публикуване; базисни, ре-
шенни, циркулярни и прото-
коли по 50 ст. за регистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Изключително се отнася до
всякаква се адресира: до
"Търговско-Промисленна За-
щита", Варна, "Вечер" 8.

ЗА ПРОДОВОЛСТВИЕТО НА ГРАДА

Ние вече на обикновено запознаваме читателите си с проявите на готовност от частните банки да отделят част от капиталите си за обезпечаване варненското градоно население, при случай, че настъпи оскъдица от храни, да бъде продоволствено с хляб и то с евтини цени — без никакво поскъпване над досегашните му цени, а да не е ако би било възможно, на по-ниски от сегашните.

Фактически, обаче това се оказва невъзможно по много причини, между които е и причината, че проектирания 12-милионен заем трябва да се сключи по договор с общината, която трябва да поеме отговорността: а) за неговото изпълнение; б) за изплащането и на договорените по него 10% — и лихви. Внаги, общината да поеме едно задължение, за което да е законно утвърдено.

Но варненската община не се управлява от общински съвет по избор. Тя се управлява от тричленна комисия по напавение ad interim от министъра на вътрешните работи до промените на изборите за редовен общински съвет, който да получи пълномощието за управление на общината, направо от гражданството, което ще има да отговори за тежестите и по-свободността от един такъв граждански заем.

По закон за общините, тричленните комисии, като заместителски и временно управляващи общините са лишени от много от прерогативите на избраните от гражданството общински съвети. Между другото, тричленните комисии, по иерархичното предписание на закона, не могат да заемат и мястото на мандатери на сключването изобщо на каквито и да било заем в тежест на общините си. Това право е предоставено, изключително, на общинските съвети, постановленията на които се одобряват и утвърждават от върховната власт, а постоянните присъствателни се ползват от правото, след това, само да оформят и фактически реализират заем.

Причините да бъдат лишени тричленните комисии от тия отговорни прерогативи са много понятни — те заемат местата в общините не по волята на гражданството, а по усмотрението и волята на фактори, върху които не се слага тежестта и отговорността, произтичащи от задълженията, които се поемат с договорите за заемите.

Първата формална и законна причина, по която комисията, отишла в София да оформява този заем, претърпя несполука е тази: че тричленната общинска комисия няма законното право и не може да сключва по свое усмотрение за сметка на общината никакви заеми.

Втората причина е, че заемът, който бе проектиран да се сключи в размер на 6 милиона лв. от Българ. Народ. и Българ. Земед. банки се наименова гарантен заем, какъвто трябва да бъде и в действителност, ако жителите бяха на лице и се гарантираха преди, или едновременно с наброяването на сумите. Обаче общината иска предварително да й се броят сумата 6 милиона, с които да закупува жителите, които ще се гарантира. По чистотата на законни причини, Българ. На-

родна, а също и Българ. Земед. банки, такива заеми не могат да отпускат. По специалните закони и уставни наредби изпросените банки могат да отпускат гарантни заеми само срещу готови стоки, на които качествата, количествата и стойността са определени. При това те не могат да отпускат срещу дадена депозирана стока по вече от 70 до 80% върху общата определена стойност на гарантни стоки. За всеки случай, на тия банки е забранено изрично от закона да гарантират стоки с сто на сто върху тяхната стойност. В случая, гарантни заем на общината, не само че не се гарантира с тия сто на сто, но той не се гарантира нито с един на сто, защото никакъв жита няма на лице, а тежестта ще се купуват.

Но Народната и Земед. банки от това се виждаха озадачени и в друго едно отношение. Те не са банки само за гр. Варна. Гладущи в България могат да не бъдат само в Варна. Ако има глад и ако се оказват нужди от заеми не ще се ограничат само в Варна, а може би в цяла България. Банките не могат да бъдат майка на едни, а мащехи на други. При нужда те трябва да се притекат на помощ на всички места, дето гледат да се появи. Капиталите на тия банки, всякакви ще са запита, ще ли бъдат в състояние да удовлетворят всички нужди, ако държавата не е взела никакви ангажименти върху себе си и остане непричастна в тия частни сделки на банките? Банките се поставиха пред тая дилема, която силно повлята и попрячи за разрешаването въпроса за варненския общински заем да получи разрешението си в положителна смисъл. Банките намираят, че всяка сключена на тия основи заем трябва да бъде базиран на един законодателен акт на държавата, от който да се вижда изрично каква ангажимент поема и тя за себе си.

Трета причина е, че и частните банки, които проявиха такава добра воля и направиха жест на високо гражданско доверие е щедрата си подписка, при този обрат на работата, не можеха да не се разколебят в риска що правят с капиталите си, още по-вече, че и те нямат един единствен дълг само към варненското гражданство. Подобно на Народ. и Земед. банки и те имат дългът да помогнат на широките маси тожест в цялата страна, най-малкото — в местата, където имат клонове. Това за тях е непонятно; тяхните капитални, подобно на Народ. и Земед. банки, не са в състояние тожест да издържат на един толкова тежък товар, какъвто е всеобщата, а да не и частната прехрана за някои места на населението в страната. Това е по силите само на държавата, която има в ръцете си всичките средства да го направи.

По тия начини въпроса за прехраната на населението в Варна и общо в цялата страна, при един евентуален глад, какъвто се възбужда, на изриво място, от заинтересованите от участието на кооперациите, се усещат, че не може да бъде дяло на частната инициатива и риск на банките, а на държавата и то дяло на един предва-

рително добре обезпечен законодателен акт, който да е основата на охраната и на банкните капиталите и на всеобщото продоволствено с храна, за което ще са необходими много стотици милиони, каквито не е в състояние да издигне безсмислено пито Народ, нито Земед. нито изобщо частните банки заедно с Народ. и Земед.

И в края на краищата остава да се приложи една и единствена идея на процентното изземване на храните, все пак по силата на един закон. В класи черти и е бегли мисли по тия начини за осигуряване на общото продоволствено с храна в страната, ние вече, в един от миналите броеве, се изказахме, но ще рече по на обикновено и пак да се изкажем.

Ще се завърнат ли избягалите лица и капиталите?

Целта на закона за отменението на чл. 4 трябва да бъде да възстанови авторитета на властта и да възврати доверието на лицата и капиталите, че те не ще се излагат на други по-нови и по-особени опасности, ако се завърнат и се турят в услуга на градежа на стопанското благо на страната.

Фактически, следователно, не само текста на закона, с който се отменя чл. 4 трябва да съдържа нещо по-конкретно, нещо по-отчетливо, нещо, което да постави вън от всяко съмнение общественото и капиталите и лицата, че ще бъдат, след завръщането си, изложени на други преследвания и щети, но и тълкуванията, които се правят в народното събрание по него да са ясни и категорични в това отношение — да възврат въртата, че законна иде да изгладят отношенията между държавата и преследваните и че за тях се открие поле само за полезна работа в тяхната родна земя — да върнат те, че закона, който им отваря пътя за тяхното възвръщане не е една прикрита уловка за ново измъчение.

Но от египетския начин на разискванията в народното събрание по тия закон, от египетския антагонизъм, който се прояви тъкмо от оная страна, от която трябва да изхожда изключително хладнокръвие и успокоението, както и условията, при които чл. 4 се оменява трябва да се съди, че не смянането да се направи добро за самата страна е предизвикано внасянето на тия закон, а принудението. Това се ясно декларира и от самата тая страна, която прекланя глава пред принудението, а не пред съзнанието че с чл. 4 е сторена една грешка, която повлече ограничаване на неправилни начини.

Ако неприятели е тая и а страстно проявена в народното събрание, ако антагонизма и след тия законодателен акт останат все така неугасими, пита се: кой от избягалите може да има куража да се завърне посред тия естатив, посред тия разгорещени евангелии и неугасими антагонизъм? Само безумият беглец или заболелия неизлечимо от носталгията отдалечен от отечеството си гражданин би направил това. Всеки друг, всякакви, че и ножа и хляба е в ръцете на държавата, че произвола е лош учител за властта, не ще има куража нито до границите на

отечеството си, дори да надникне. Всеки ще питае недоверие в закона и ще го смята за хитро-скроена и нагласена уловка, която ще го хвърли в други нови беди.

Има лица избягали от следствията, от затворите, от ръцете на полицейските органи, когато са конвоирани, които са дали подкупни на агенти на властта да бъдат улеснени в бягството си. Тия всички лица нямат да изплащават от преследването по чл. 4 са престъпления, които се преследват от наказателния закон, независимо от преследването на чл. 4. Те са конвоирани престъпления, които не се заличават от премахването на чл. 4. Те са, и толкова многобройни, че едва ли не обхващат по брой всичките избягали и отклонили се от преследванията. Те са, при това и такива, които влекат тежка отговорност и чувствителни наказания. Кой е той, който, като е бил сигурен, че ако бъде съден по чл. 4, ще бъде оправдан и освободен от наказание, но избягал е да не лежи и се изтегля на правдо в затвора, повтаряме: кой е той, който, знаейки, че е направил едно друго действително престъпление, ще се завърне да се изправи пред угрозата съд да отговори и то за престъпление, за което не може да не претърпи наказание, защото законна не прави разлика виновен, или не виновен е бил, когато е избягал от затвора, от ръцете на конвоирания го стражари или е дал подкуп да се избави. Кой е той, който ще се предаде в устата на вълкът?

Ние поне сме убедени, че тия и много други причини и основания не ще допуснат куража на беглеците да се завърнат. И отменението на чл. 4, т.ж. както е отменен, ще си остане една фикция и една голословна и досущ безпредметна работа.

Законът трябва да бъде изчерпателен в всичките последици. Да заличава не само престъпленията квалифицирани по чл. 4, а и престъпленията, произтичащи от случки и деяния, които са в свързка с неговото прилагане, когато той беше в сила. Закона за отменението на чл. 4 в това отношение ва принудилите се от създаното за тия положения да търсят всякакви способи за отклонението си от преследване трябва да бъде всеупореден, — да бъде ясен и категоричен — да бъде изричен за това всеопрошение.

По отношение на органите на властта, които са нарушили служебните си обязанности, като са улеснили бягството им поради подкупни и други причини, наопаки, да бъде строг и немилостив, но и в това отношение да бъде изричен, че ще се наказват само тия, що са давали съдействието поради подкупни или поради други лицемерията. Също да бъде той изричен, че се преследват и всички ония лица, които с корисни цели или за лични отмяхвания са явили и скривали престъпленията против гражданите и последните за спасението си са давали мило за драго да се спасят от затворите чрез бягство.

Корупцията не бива да се остави неизлечена поне в ердите на органите на властта.

Четете веселници

Минерални извори.

Минералните извори, които като лечебни се използват от нашето население и от външни посетители, приспособени на бани за къпане са на брой 46, разпръснати в най-жупописните и оютни кътоне и места на балканите, които служат същевременно и за курорти. Те са: Сливенския до Сливен, Марицкерския в Чирпанско, Сливенския в Ловченско, Вонещата вода в Еленско, Нареченски в Станимашко, Хасковския до Хасково, Панчаровския в Софийско, Беличкия в Самоковско, Каванлъшкия до Каванлъж, Чалачийския в Каванлъшко, Павелбанския в Каванлъшко, Бургаския до Бургас, Брезнишкия до Брезник, Овча купел до София, Кортенския в Новозагорско, Кюстендилския в Кюстендил, Сапаренския в Дунавско, Софийския в София, Каменишкия в Пещерско, Карловския до Карлово, Горно-Джумайския до Горно-Джумай, Симитлийския в Горно-Джумайско, Маджарбанския в с. Девент, Стрелченския в Панагюрско, Даваджовския в Самоковско, Кладнишкия в Софийско, Марицкерския в Мелишко, Св. Врачкия в Мелишко, Поленкиния в Мелишко, Костенец-банския в Самоковско, Долнобанския в Самоковско, Красновския в Пловдивско, Дарждеренския в Дарждере, Ладжанския в Пашмаклийско, Беденския в Дювненско, Брезнишкия до Брезник, Копанлъшкия в Самоковско, Вършецкия в Вратчанско, Княжевския в Софийско, Горнобанския в Софийско, Хиарския в Пловдивско, Банкия в Софийско, Баян-чепинския в Пещерско, Великобанския в Чепинско, Панагюрския до Панагюрище, Старо-Загорския до Стара-Загора. По състави тия извори са твърде разнообразни, киселоводни, алкалични, соленоводни, сулфатни, сярни, желязни, бромни и йодови, арсеникови, индиферентни и радиоактивни. Рационално се използват по паванение от лекарите.

Варненско тържище.

5 септември 1921 г. Варна.

Предвиденията в председателствувалите ни обзори на тържищното положение и очакваното оживление се обхванаха: манифактурата в нашата пияца има голямо търсене. Въпреки чрезмерното всекидневно покачване на цените, те достигнаха повишение почти е 25 до 30% — налива от провинциални купувачи и охотата за купуване през изтеклата седмица беха твърде големи. Директ се всички чепици, но чепитите бързо се изчерпват и разредяват. За цените купувачите вече не питат, а питат само има ли стока. Не бива случай за Варненската манифактурна пияца през тия седмици е той, че русенски търговци манифактуристи, месоов се явиха в пияцата и закупили големи количества стоки за в Русе. В Варна не се помни един подобен случай — Русе да закупи и се являва е стока от Варненската пияца. На пръв поглед това иде да докаже, че и Русе, като еточен нери за района си, е изтощен и попълва нуждите си от тук, а може би и предвиденията, че от странство мажко ще се доставят стоки поради големите поскъпвания там

